

In een polariserende wereld moet je je verdiepen in andere mensen, vindt RENÉ BOOGERS (68) uit Almere. Dus werpt hij zich wekelijks op als taalmaatje.

NA ZIJN PENSIOEN HAD oud-apotheker René Boogers eindelijk de tijd om dingen op te pakken waar hij niet eerder aan toekwam. Waarom alle kennis en bagage die hij had vergaard niet blijven inzetten? Hij leest veel, schrijft graag; het taalmaatjesprogramma van Humanitas dat nieuwe Nederlanders helpt bij hun taalvaardigheid was voor René een uitgelezen kans. Taal is de sleutel tot kennis over onze cultuur en een voorwaarde voor volwaardige deelname aan onze maatschappij, vindt hij. Stel dat hij in een ander land zou wonen waar hij de taal niet machtig is, dan zou hij dolblij zijn met hulp. Eerder coachte hij een Turkse vrouw. Een diepe vriendschap werd het niet, René houdt graag professionele afstand. Maar na de aardbeving in Turkije zocht hij wel contact met haar om te horen hoe het haar familie verging.

Met acupuncturist en maatje Winny Chen uit China klikte het direct. Boven een artikel uit een krant of tijdschrift oefenen ze elke week grammatica, én bespreken het onderwerp: twee vliegen in één klap. En passant steekt René iets op van Winny's achtergrond. Een verrijking. Officieel is hun taalmaatjestrject ten einde, maar René zet het voort op persoonlijke titel, naast zijn nieuwe taalmaatje uit India. Dan wandelen ze door Pampushout of videobellen ze. Eerder bezochten ze *De Vaandeldrager* van Rembrandt. Juist uitzoeken wat voor iemand werkt om de taal en cultuur te leren, maakt dit werk zo leuk. Al wil René zijn weekends liefst vrijhouden. Gelukkig deelt zijn vrouw zijn passie, en doet zij hetzelfde vrijwilligerswerk.

HIJ ZOU ER ZELF OOK DOLBLIJ MEE ZIJN

MIJN WEEK- END

TEKST JORINDE BENNER · FOTO JEAN-PIERRE JANS